

Zahtjevi 5. Vinode gradonačelnicima i županima: gradite vinovode i širite vinovjeru

Subota, 06.11.2010.

Grad Picoka je ove subote bio domaćin 5. po redu Vinode, velike martinjske špelancije, koja je po martinjskim običajima pokazala kako se obnaša tradicija po Križevačkim štatutima i Koprivničkim regulama. Na Trgu sv. Jurja, u organizaciji Turističke zajednice Koprivničko-križevačke županije i TZ Grada Đurđevca, u Đurđevcu su se okupili „martinjski biskupi“ iz Koprivničko-križevačke županije

na redovnoj godišnjoj „Vinodi“ . Na tu svečanu prigodu pozvani su bili i gostujućii biskupi, od Međimurja preko Zagreba, Daruvara i Požege do Dubrovnika.

Sazvao ih je Veliki meštar martinjskoga ceremonijala, njegovo vinočanstvo „Petrina Poberun Prvi“ - Martin kalnovečko – kloštranski, Branko Sobota. Bilo je to njegovo posljednje sazivanje, jer je ceremonijalno svoj vinofikat predao novom vinočanstvu, vinskom biskupu Josipu Petrasu-Martinu novigradsko-komarničkom, koji će do druge Vinode nositi ime Melkior Sokol Prvi. Martine, sve redom vododurce, prvo je u gradskoj vijećnici primio gradonačelnik Slavko Gračan i odmah ih ošamutio. Primljena vinočanstva su mu strašno zamjerila i u gradskoj se vijećnici kiselo držala, jer ih je prvi čovjek Grada Picoka dočekaio vodom. Stvar je gotovo spasio uvaženi gost, jedan od najpoznatijih hrvatskih vinara Vladimir Krauthaker, koji je iz svojega preštimanoga vinskog podruma donio gradonačelniku svoj najbolji šardonej. No, kako gradonačelnik svoj tekući poklon nije raspakirao, a ni podijelio žednoj vinskoj družbi, biskupi su mu, nevezano uz taj strašan domaćinski gaf (preko svojega vinoglasnika Kreše Blažeka) iznijeti svoje zahtjeve u skladu s Vinskim zakonikom. Osnovno je u njima da u strateške planove razvoja Grada Đurđevca (a to je bila poruka i za sve druge gradonačelnike) umjesto vodovoda počnu graditi vinovode. I na Trgu sv. Jurja, gdje se potom odvijao glavni meštarski ceremonijal Vinode, uz pjevanje izvrsnog muškog zbora Ivan Goran Kovačić iz Zagreba, bilo je i dodatnih zahtjeva.

Dubrovnici bi svoju biskupiju, pa su radi toga u Đurđevcu izvili velike transparente. Budući da većina hrvatskih regija u svojim nazivima ima „vina“, kao Podra-vina, Posa-vina, Bano-vina, pa konačno i Hercego-vina i Lijepa naša domo-vina, biskupi su, preko prisutnog župana Darka Korena i njegova zamjenika Darka Sobote, uputili i dodatne zahtjeve. Vezano uz lokalni ustroj, a na prijedlog Vida Baloga-biskupa Martina prekodravinskog i u suglasju s gostujućim biskupima, Vladom Bauerom – Martinom požeško – slavonskim, Slavkom Faltakom – Martin od Međimurja i Svetog Urbana, zatim Vitomirom Kovačevićem – Martinom Daruvarskim i Tomislavom Lovrekovićem – Martinom pitomačko-aršanjskim , a konačno i sa Davorom Dretarom Dreletom-Martinom od Vinogore,, predloženo je da se i Slavonija preimenuje u Slavovinija. Predstavnici prijateljskoga Salzburga, odnosno Instituta Regije Europe (IRE), Univ.Dož.Dr. Franz Schausberger i Dr. Bernd Petrisch, na te zahtjeve nisu imali primjedbe, nego su to zdušno zapečatili a capella pjevanjem na tečnom njemačkom jeziku. Potom su dokazani i nedokazani vinoljupci, na svojoj „vinodi“ svim vinovernicima obznaneli da će meštri ceremonijala obrede krštenja mošta u vino obavljati od 6. studenščaka u podne do 14.studenščaka u ponoć, te vinske pripravnike, primili u svoje vinoredove.

Dragan Petrović-Martin od šalatinoga brega, Damir Horvat-Martin od plačibrega, Darko Korošec-Martin od Svetoga Vida, Josip Petras - Martin novigradsko – komarnički, Stjepan Kordek - Martin od biberčekovoga brega, Zoran Homen - Martin svekriževački, Branko Sobota-Martin kalnovečko – kloštranski, Željko Kožarić – Martin malokostanjski, Krešimir Blažek - Martin Koprivničko-draganovečki i Bruno Šušćović - Martin od Križevćina, između sebe su izabrali Josipa Petrasa za novoga Velikog meštra martinjskog ceremonijala kojem su predali pečat i biskupsku kapu prvoga među jednakima. On je pak izabrao ime Melkior Sokol Prvi, pod kojim će obnašati svoj „vinifikat“ narednih godinu dana. Na kraju je izdao testemoniume ostalim „martinjskim meštrima“ da idu u svijet širiti «vinovjeru». Po jedinstvenom ritualu oni će krstiti mošt u vino i vlasniku izdati „krsni

list" kao dokaznicu da je poganin „mošt" preveden u finu vinsku kapljicu koja se bude rado pila. Ove godine se na veliku „vinodu" u Đurđevcu, rado pila i dobra lanjska kapljica, ali i ovogodišnje još službeno nekršćeno vino, a sve zahvaljujući brojim udrugama domaćih i gostujućih vinogradara i vinara. Ona đurđevačka, s blizu tisuću porcija izvrsnog gulaša, nahranila je na Trgu sv. Jurja, ne samo meštre martinjskoga ceremonijala, nego i sve prisutne vinoljupce. I dok su neki biskupi od silnih biskupskih obveza brzo vgasli već na Trgu, neki su nešto malo oko njega i glavinjali, a neki su na njemu i plesali. Bila jer to izvrsna, duhovita i sadržajna priredba, koju je nažalost vidjelo ipak premalo posjetitelja.

Zatvori prozor